

TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM VÀ NHỮNG KẺ TÙNG MƯU SÁT ÔNG

Năm 1954, sau khi nhậm chức Tổng Thống, vị lãnh đạo dân cử đầu tiên của nước Việt Nam Cộng Hòa nói riêng, và của cả nước Việt Nam nói chung, Tổng Thống Ngô Đình Diệm cùng những người cộng sự liền bắt tay vào việc ổn định lại miền Nam Việt Nam, trong tình trạng rối ren tương tự như loạn sứ quân thời Nhà Đinh nước ta thuở xưa vậy. Đồng thời xây dựng và phát triển nền dân chủ non trẻ tại miền Nam tự do....

Trong suốt 9 năm lãnh đạo miền Nam Việt Nam (1954-1963), Tổng Thống Ngô Đình Diệm cũng là vị Tổng Tư Lệnh Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa, đã không chỉ nhận được sự ủng hộ của đại đa số người dân miền Nam yêu chuộng tự do, cùng những người đã từng chịu ơn của Tổng Thống Ngô Đình Diệm và chính quyền Việt Nam Cộng Hòa như hơn một triệu đồng bào miền Bắc di cư vào Nam tránh họa cộng sản, mà Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã bị các phe nhóm, đảng phái chính trị, bọn cộng sản nằm vùng đội lốt tăng ni... xách động quần chúng gây náo loạn, phá rối trị an ngay trong lòng chế độ. Và, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã từng bị ám sát ba lần bất thành. Những lý do nguy hại là “độc tài, gia đình trị, kỳ thị tôn giáo”.... Tất cả mọi sự thật, nhân chứng sống, lần lượt phơi bày trên các phương tiện truyền thông đại chúng. Tuy nhiên, những kẻ theo giặc, tiếp tay cho giặc, phản loạn trong thời Đệ nhất Cộng Hòa, cho tới nay, chúng vẫn nguy hiểm bằng nhiều bài báo, sách vở, tài liệu giả tạo, thiên cộng để chạy tội trực tiếp, hoặc gián tiếp đã đẩy cả một dân tộc đến bờ vực thẳm như chúng ta đã và đang chứng kiến.

Nhân đề cập tới ba vụ ám sát Tổng Thống Ngô Đình Diệm, mà báo chí truyền thông đương thời đã đề cập đến nhiều nhất; đó là vụ ám sát do ông Hà Thúc Ký, một lãnh tụ của đảng Đại Việt trực tiếp thi hành.

Sau ngày 1/11/1963, với chức vụ Tổng trưởng Nội vụ dưới thời Đệ nhị Cộng Hòa, Hà Thúc Ký đã tự ý ký lệnh thả nhiều cán bộ việt gian cộng sản, trong đó có hai tên cán bộ gốc là Mươi Hương và đại tá nguy quân Việt cộng Lê Câu. Mươi Hương là một trùm gián điệp của việt gian cộng sản hoạt động tại miền Nam Việt Nam thời bấy giờ. Mươi Hương, tức Trần Ngọc Ban đã bị bắt giam dưới thời Đệ Nhất Cộng Hòa, là bậc thầy của tên Phạm Xuân Ân, một điệp viên được Hà Nội cài vào hoạt động trong guồng máy chính quyền miền Nam cho tới 30/4/1975 mới lộ mặt; còn Mươi Hương thì đã là Ủy Viên Trung Ương Đảng, nắm các chức vụ cao cấp của nguy quyền Hà Nội, trong đó có chức Bộ Trưởng Công An.

Tiếp tới là vụ ám sát Tổng Thống Ngô Đình Diệm trong một chuyến tham dự hội chợ Cao Nguyên năm 1957 của tên Hà Minh Trí, y là một tên cộng sản hoạt động hợp pháp dưới danh nghĩa là một tín đồ Cao Đài Tây Ninh. Sau ngày 30/4/1975, Hà Minh Trí đã

công khai là một tên việt gian, đã được ngụy quyền việt gian cộng sản phong tặng là “Anh hùng Lực lượng Vũ trang Nhân dân”. Ngoài ra, vợ chồng của Hà Minh Trí còn “được” gặp mặt tên Việt gian Võ Nguyên Giáp, và đã chụp hình chung như hình dưới đây.

**Việt gian Hà Minh Trí bị bắt sau khi
ám sát hụt Tổng Thống Ngô Đình Diệm
tại hội chợ Cao Nguyên năm 1957**

Vợ chồng tên Hà Minh Trí gặp Việt gian Võ Nguyên Giáp (1996)

Kế đến, là vụ ném bom vào Dinh Độc Lập mưu sát Tổng Thống Ngô Đình Diệm, do hai phi công của Không lực Việt Nam Cộng Hòa Phạm Phú Quốc và Nguyễn Văn Cử vào

tháng 2 năm 1962. Nguyễn Văn Cử đào thoát sang Lào, còn Phạm Phú Quốc đã bị bắt giam.

Nguyễn Văn Cử là con của ông Nguyễn Văn Lực, một đảng viên Việt Nam Quốc Dân Đảng. Sau ngày 30/4/1975, Nguyễn Văn Cử đã cưới Nguyễn Thị Tám, một “nữ luật sư” cộng sản. Đám cưới của Cử-Tám được tổ chức rất linh đình, có cả một đoàn xe của Nguyễn Văn Linh, Chủ tịch của cái gọi là CHXHCNVN đến tham dự. Sau ngày cưới, vợ chồng Cử-Tám đã sang Hoa Kỳ, và vẫn thường xuyên đi về giữa Mỹ-Việt, để... “hưởng tuần trăng mật”.

Như vậy, nói tóm lại, những kẻ đã từng mưu sát, và sát hại Tổng Thống Ngô Đình Diệm, tất cả họ đều không phải là người của Quốc Gia.

Riêng trường hợp của phi công Phạm Phú Quốc, thì lại là một trường hợp đặc biệt, theo lời kể của ông Lê Châu Lộc; nguyên Sĩ quan tùy viên của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, và là Thượng Nghị Sĩ dưới thời Đệ nhị Việt Nam Cộng Hòa cho đến ngày 30/4/1975, Nam Nhân tôi xin tóm lược như sau:

“Sau khi bị bắt, Phạm Phú Quốc dù phải bị giam, nhưng được đối đãi tử tế; song đã có rất nhiều tin đồn, cộng thêm với một số tờ báo bắt lương nên đã tuyên truyền rằng: *“Phạm Phú Quốc đã bị hành hạ, tra tấn, đánh đập suốt cả ngày lẫn đêm, không cho ăn, không cho ngủ, đã bị mật vụ dùng kim rút hết móng tay và móng chân...”*

Chính vì thế, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã phái Sĩ quan tùy viên Lê Châu Lộc, đến tận nơi gặp ông Phạm Phú Quốc, để nhìn thấy tận mắt trên thân thể, cũng như xem móng chiếc móng tay và móng chiếc móng chân của ông Phạm Phú Quốc có bị rút hết hay không?

Tuân lệnh của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, ông Lê Châu Lộc đã đi đến tận nơi để gặp ông Phạm Phú Quốc. Khi giáp mặt ông Phạm Phú Quốc ông Lê Châu Lộc đã tự giới thiệu: *“Tôi Đại úy Lê Châu Lộc, Sĩ quan tùy viên của Tổng Thống, được lệnh của Tổng Thống đến đây để gặp ông”*.

Ông Phạm Phú Quốc, hình như không thể tin những lời của ông Lê Châu Lộc, nên vội đứng lên một cách nghiêm chỉnh. Nhưng ông Lê Châu Lộc đã nói tiếp: *“Tôi Đại úy Lê Châu Lộc Sĩ quan tùy viên của Tổng Thống, được lệnh của Tổng Thống đến đây để gặp ông; nhưng không phải để điều tra về ông, mà Tổng Thống bảo tôi đến đây để thăm ông. Vậy, tôi chỉ muốn hỏi ông: Ông có bị ai đánh đập, tra tấn hay không, để tôi về trình lại cho Tổng Thống hay về những gì tôi đã mắt thấy, tai nghe, chứ tôi không hề tra vấn ông bất cứ một điều gì cả?”*

- Dạ không.

- Ông có bị tra vấn không cho ngủ, không cho ăn hay không?

- Dạ không.

- Như vậy, xin ông vui lòng cởi bỏ y phục, cho tôi nhìn tận mắt, để biết trên thân thể của ông có bị thương tích gì không. Và ông Phạm Phú Quốc đã làm theo yêu cầu của tôi, vì thế, tôi đã nhìn thấy toàn thân thể của ông Phạm Phú Quốc không hề có một vết tích nào gọi là “tra tấn” cả. Nhưng tôi vẫn hỏi tiếp: - Ông có bị rút hết mười cái móng tay và mười cái móng chân hay không?

- Dạ không.

- Vậy, ông hãy bỏ hai bàn tay của ông lên bàn tay của tôi, để cho tôi nhìn thấy, rồi sau đó, là mười ngón chân của ông.

- Dạ, xin Đại úy hãy nhìn xem.

Sau khi nhìn và sờ lên tay chân của ông Phạm Phú Quốc, tôi không hề thấy có một chút vết tích gì hết, ông Phạm Phú Quốc vẫn khỏe mạnh bình thường, rồi bỗng ông Phạm Phú Quốc đã nói: “- Tôi xin Đại úy trình lên Tổng Thống rằng: tôi thành thật xin lỗi Tổng Thống, vì tôi đã nghe lời của người bạn, nên đã làm như vậy; chứ tôi không có chủ ý giết Tổng Thống”. Và ông Phạm Phú Quốc đã viết những lời xin lỗi Tổng Thống Ngô Đình Diệm, trên một mảnh giấy nhỏ, và nhờ trình lên Tổng Thống.

- "Tôi sẽ trình lại với Tổng Thống."

Qua các trường hợp đối xử tiêu biểu với những kẻ mưu sát mình, của Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm nêu trên, Nam Nhân tôi nghĩ đã quá đủ, để cho thấy tấm lòng khoan dung và nhân hậu của vị Nguyên Thủ Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa. Người đã có công khai sáng và hy sinh mạng sống mình cho nền dân chủ, tự do non trẻ của đất nước, trong những điều kiện muôn vàn khó khăn của thời nhiễu nhương cả thù trong lẫn giặc ngoài.

Giả sử vào thời buổi hiện nay, nếu có một phi công nào đó mà đem bom mưu sát một vị nguyên thủ quốc gia của mình, thì chắc chắn luật pháp của bất cứ một nước nào trên thế giới, ngay cả Hoa Kỳ cũng không dung thứ như Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã làm với những kẻ đã từng mưu sát Ông.

*Anh quốc, ngày 29 tháng 7 năm 2011
Nam Nhân (Quân nhân QLVNCH)*

Nguồn: Internet E-mail by Quỳnh Lan chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, AUGUST 26th, 2011
Ban Kỹ Thuật K10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*